

Š. Harabin: Trestné oznámenie na ministra školstva B. Gröhlinga a riaditeľa školy za spáchanie trestných činov

- CZ24 News | 7. února 2021

SLOVENSKO: Ministerstvo školstva [zverejnilo](#) na svojej stránke manuál pre školy a škôlky s názvom **Návrat do škôl 2021**. Dokument je určený predovšetkým zriaďovateľom a riaditeľom základných a stredných škôl a školských zariadení. Na to reaguje sudca JUDr. Štefan Harabin vo svojom facebookovom statuse. **Zdôrazňuje, že Ústava SR platí aj v núdzovom stave!!!** Vypracoval Právny manuál na podanie trestného oznámenia proti postupu ministra školstva Branislava Gröhlinga a riaditeľov škôl, ktorí by chceli rozlične zaobchádzať s otestovanými a neotestovanými deťmi a rodičmi pri povinnej školskej dochádzke detí. JUDr. Štefan Harabin píše:

„V priebehu tohto týždňa som dostal množstvo prosieb rodičov na vypracovanie trestného oznámenia na svojvoľný postup škôl, ktorí na konkrétnych portáloch „edupage školy“ dostávajú oznamy v podstate tohto znenia:

„Dobrý deň, nakoľko ministerstvo školstva usúdilo, že je pravá chvíľa na návrat do škôl od 8. februára 2021, preto Vás vyzývame ako rodičov, aby ste urýchlene oznámili, ktoré deti nastúpia do školy (s tým, že deti sa netestujú) aj s menom rodiča, ktorý sa pretestuje, lebo tým je podmienený návrat ich detí do škôl. Testovanie rodičov bude prebiehať na škole v deň ZXY, v čase..... . V prípade nepretestovania aspoň jedného rodiča, dieťa do školy zobrať nebude.“

Ministrovi Gröhlingovi a riaditeľom škôl iba pripomínam, že prikazovať inej osobe nosiť rúško, alebo povinnosť testovať sa a podmieňovať tým i realizáciu základných ľudských práv a slobôd, je svojvôľou a nespornou trestnou činnosťou z ich strany, lebo Ústava Slovenskej republiky platí aj za núdzového stavu, podľa ktorej aj sloboda pohybu a pobytu i zhromažďovania sa, právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia a osobná sloboda sa zaručujú. Môžu byť obmedzené len zákonom prijatým a schváleným riadnym legislatívnym procesom v parlamente, ktorý má 150 poslancov a nie uznesením vlády a už vôbec nie vyhláškou Úradu verejného zdravotníctva, kde práve pri absencii riadneho legislatívneho procesu sa ľahko sprítomní zjavne svojvôľa u jedného človeka (Mikas), alebo iba u 16 členov (vláda). To isté sa bez najmenších pochybností viaže i na ministra Gröhlinga a riaditeľov škôl.

Na podklade vyjadreného som vypracoval pre tých, ktorí sa chcú proti tomu brániť cestou trestného oznámenia, vzor podania.

Meno, priezvisko, titul rodiča, adresa, e-mail, tel. číslo

Senica/Kežmarok

Bratislava, ...február 2021

Trestné oznámenie na ministra školstva Branislava Gröhlinga a riaditeľa školy ZYX za spáchanie trestných činov<

1) Apartheidu a diskriminácie skupiny osôb podľa § 424a ods. 1, 2 písm. d, f) Trestného zákona

2) Zneužitia právomocí verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1) písm. a, b, c), 2 písm. b), 4 písm. c) Trestného zákona

3) Nátlaku § 192 ods. 1, 2 písm. b), 4 písm. d) Trestného zákona

4) Prípadne i iných trestných činov, ktorých formálne znaky mohli naplniť

Minister školstva Gröhling a riaditeľ základnej školy meno priezvisko, titul názov adresa školy.... počas trvania núdzového stavu, vyvíjali hrubý psychický nátlak na nás rodičov tým, že ak sa nepreukážeme negatívnym PCR, alebo AG testom na prítomnosť vírusu COVID-19 od 8. februára 2021, našim deťom nebude umožnená prezenčná povinná školská dochádzka.

V zmysle čl. 42 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky: "Každý má právo na vzdelanie. Školská dochádzka je povinná. Jej dĺžku po vekovú hranicu ustanoví zákon. Občania majú právo na bezplatné vzdelanie v základných školách a stredných školách, podľa schopností občana a možnosti spoločnosti aj na vysokých školách".

Platný právny stav na území Slovenskej republiky mi to umožňuje aj pri existencii uznesení vlády Slovenskej republiky a vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy:

„Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.“

K východiskovým pravidlám právneho štátu s povahou *conditio sine qua non*, teda nevyhnutnej podmienky patrí, že nie každý orgán verejnej moci môže konať tak, ako si zmyslí, ani tak, ako sa mu žiada, ale môže konať výlučne v medziach zverenej právomoci, a tú musí uplatňovať spôsobom a za podmienok, keď mu Ústava a zákony dovoľujú konať.

Zákon č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v § 1 ods. 1 definuje všeobecne záväzné právne predpisy ako:

„Ústava Slovenskej republiky, ústavné zákony, zákony, nariadenia vlády Slovenskej republiky, vyhlášky a opatrenia ministerstiev, ostatných ústredných orgánov štátnej správy,

iných orgánov štátnej správy a Národnej banky Slovenska“.

Bez najmenších pochybností je zrejmé, že uznesenie vlády nie je normatívnym právnym aktom podľa legálnej definície uvedenej v § 1 ods. 1 zákona č. 400/2015 Z. z. Nemôže preto všeobecne zaväzovať obyvateľov Slovenskej republiky. Ide o procesné rozhodnutie najvyššieho kolektívneho orgánu reprezentujúceho výkonnú moc, a zaväzuje len samotnú vládu Slovenskej republiky, resp. príslušné štátne orgány/úrady, ale nie slobodné fyzické osoby – obyvateľov Slovenskej republiky. Iná by bola situácia, ak by šlo aspoň o nariadenie vlády, ktoré je normatívnym právnym aktom.

V tejto spojitosti je obsah uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 808 z 31. decembra 2020 s účinnosťou od 1. januára 2021 pre obyvateľov Slovenskej republiky v zásade irelevantný. Ak ním vláda obmedzila slobodu pohybu a pobytu zákazom vychádzania (patriacu medzi základné ľudské práva a slobody) podľa čl. 5 ods. 4 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z., v čase od 5.00 hod. do 1.00 hod. nasledujúceho dňa, ide nesporne o neúčinnú a nevykonateľnú úpravu. Citované platí aj na všetky predchádzajúce uznesenia vlády z posledného obdobia, ktorými rovnakým (neúčinným a nevykonateľným) spôsobom obmedzila resp. zakázala uplatňovanie základných práv a slobôd (napr. aj právo pokojne sa zhromažďovať v počte nad 6 osôb patriace medzi základné politické práva obmedzené uznesením vlády č. 718 z 11. novembra 2020 podľa čl. 5 ods. 3 písm. h) ústavného zákona č. 227/2002 Z. z.).

Uznesenia vlády Slovenskej republiky nie sú všeobecne záväzné. Ich obsahom sa preto bežný občan môže riadiť dobrovoľne, ale nemusí.

V súvislosti so základným ľudským právom na slobodu pohybu a pobytu ako aj základným politickým právom zhromažďovať sa a uvádzam:

V zmysle Ústavy Slovenskej republiky
čl. 7 ods. 5:

„medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi“;

čl. 154c ods. 1:

„medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd“;

čl. 13:

ods. 1 „povinnosti možno ukladať

písm. a) zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd,

písm. b) medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 4, ktorá priamo zakladá práva a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo

písm. c) nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2“;

ods. 2 „medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom“;

čl. 16:

ods. 1 „nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom“;

ods. 2 „nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu

alebo trestu“;

čl. 17:

ods. 1 „osobná sloboda sa zaručuje“;

čl. 19:

ods. 1 „každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena“;

čl. 23 :

ods. 1 „sloboda pohybu a pobytu sa zaručuje“;

ods. 3 „slobody podľa odsekov 1 a 2 môžu byť obmedzené zákonom, ak je to nevyhnutné pre bezpečnosť štátu, udržanie verejného poriadku, ochranu zdravia alebo ochranu práv a slobôd iných a na vymedzených územiach aj v záujme ochrany prírody“;

čl. 28:

ods. 1 „právo pokojne sa zhromažďovať sa zaručuje“;

ods. 2 „podmienky výkonu tohto práva ustanoví zákon v prípadoch zhromažďovania na verejných miestach, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, ochranu verejného poriadku, zdravia a mravnosti, majetku alebo pre bezpečnosť štátu. Zhromaždenie sa nesmie podmieňovať povolením orgánu verejnej správy“.

Ústava dovoľuje vy(ob)medzovať základné práva a slobody iba zákonom (čl. 13 ods. 2). Takú právomoc Ústava zveruje iba zákonodarnej moci. Nepriznáva ju dokonca ani výkonnej moci.

V zmysle Medzinárodného paktu OSN o občianskych a politických právach

čl. 7:

„nikto nesmie byť mučený alebo podrobovaný krutému, neludskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu. Najmä sa nebude nikto bez svojho slobodného súhlasu podrobovať lekárske alebo vedecké pokusy.“

čl. 9

1. prvá veta: „každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť“;

čl. 12:

1. „každý, kto sa právoplatne nachádza na území určitého štátu, má na tomto území právo slobody pohybu a slobody zvoliť si miesto pobytu“;

3. „vyššie spomenuté práva nepodliehajú žiadnym obmedzeniam okrem tých, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné pre ochranu národnej bezpečnosti, verejného poriadku, verejného zdravia alebo morálky alebo práv a slobôd druhých a ktoré v súlade s ostatnými právami uznanými v tomto pakte“;

čl. 21:

„uznáva sa právo na pokojné zhromažďovanie. Výkon tohto práva sa nesmie žiadnym spôsobom obmedzovať, s výnimkami, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti alebo verejnej bezpečnosti, verejného poriadku, ochrany verejného zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných“.

Podľa Charty základných práv Európskej únie

čl.1: Ľudská dôstojnosť

„ľudská dôstojnosť je nedotknuteľná. Musí sa rešpektovať a ochraňovať“;

čl. 3 : Právo na nedotknuteľnosť osoby

1. „každý má právo na rešpektovanie svojej telesnej a duševnej nedotknuteľnosti“;

2. „v oblastiach medicíny a biológie sa musí rešpektovať najmä:

a) slobodný a informovaný súhlas dotknutej osoby za podmienok vymedzených zákonom;

b) zákaz eugenických praktík, najmä tých, ktoré sú zamerané na selekciu osôb;

c) zákaz využívania ľudského tela a jeho častí ako takých na dosiahnutie zisku;

d) zákaz reprodukčného klonovania ľudských bytostí“;

čl. 4: Zákaz mučenia a neludského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu

„nikoho nemožno mučiť ani podrobovať neludskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu“;

čl. 6 Právo na slobodu a bezpečnosť

„každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť“;

čl. 12: Sloboda zhromažďovania a združovania

1. „každý má právo pokojne sa zhromažďovať a slobodne sa združovať s inými na všetkých úrovniach, najmä v súvislosti s politickými, odborárskymi a občianskymi otázkami, z čoho vyplýva, že každý má právo zakladať na ochranu svojich záujmov odbory alebo vstupovať do nich“;

čl. 45: Sloboda pohybu a pobytu

1. „Každý občan Únie má právo na slobodný pohyb a pobyt na území členských štátov“;

čl. 52: Rozsah a výklad práv a zásad

1. „Charty základných práv Európskej únie, akékoľvek obmedzenie výkonu práv a slobôd uznaných v tejto charte musí byť ustanovené zákonom a rešpektovať podstatu týchto práv a slobôd. Za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality možno tieto práva a slobody obmedziť len vtedy, ak je to nevyhnutné a skutočne to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo ak je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných.

2. Práva uznané v tejto charte, ktoré sú predmetom ustanovení zmlúv, sa vykonávajú za podmienok a v medziach vymedzených týmito zmluvami.

3. V rozsahu, v akom táto charta obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným v Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd, zmysel a rozsah týchto práv je rovnaký ako zmysel a rozsah práv ustanovených v uvedenom dohovore. Toto ustanovenie nebráni tomu, aby právo Únie priznávalo širší rozsah ochrany týchto práv.

4. V rozsahu, v akom táto charta uznáva základné práva vyplývajúce z ústavných tradícií spoločných pre členské štáty, sa tieto práva musia vykladať v súlade s týmito tradíciami.

ktoré obsahujú zásady, môžu byť vykonávané legislatívnymi a exekutívnymi aktmi prijatými inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie, a aktmi členských štátov, ak tieto vykonávajú právo Únie, pri výkone svojich príslušných právomocí. Možno sa ich dovolávať pred súdom len na účely výkladu a preskúmavania zákonnosti týchto aktov.

6. Vnútroštátne právne predpisy a prax sa musia zohľadniť v plnej miere tak, ako je to vymedzené v tejto charte.

7. Súd Únie a členských štátov náležite prihliadajú na vysvetlivky vypracované s cieľom poskytnúť usmernenia pri výklade tejto charty.“.

čl. 53: Úroveň ochrany

„Žiadne ustanovenie tejto charty sa nesmie vykladať tak, že obmedzuje alebo poškodzuje ľudské práva a základné slobody uznané v rámci príslušného rozsahu ich pôsobnosti, právom Únie, medzinárodným právom a medzinárodnými zmluvami, ktorých zmluvnou stranou je Únia alebo všetky členské štáty, a najmä Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj ústavami členských štátov.“.

čl. 54: Zákaz zneužívania práv

„Žiadne ustanovenie tejto charty sa nesmie vykladať tak, že zahŕňa právo vyvíjať činnosť alebo dopúšťať sa činov zameraných na poškodenie práv a slobôd uznaných v tejto charte alebo na ich obmedzenie vo väčšom rozsahu, ako je ustanovený v tejto charte.“.

V zmysle Európskeho dohovoru o základných ľudských právach a slobodách

čl. 3: Zákaz mučenia

„nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu.“

čl. 11: Sloboda zhromažďovania a združovania

1. „Každý má právo na slobodu pokojného zhromažďovania a na slobodu združovať sa s inými, vrátane práva zakladať na obranu svojich záujmov odbory, alebo vstupovať do nich.

2. Výkon týchto práv môže podliehať len takým obmedzeniam, ktoré stanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, na predchádzanie nepokojom alebo zločinnosti, ochranu zdravia alebo morálky alebo ochranu práv a slobôd iných. Tento článok nebráni zavedeniu zákonných obmedzení na výkon týchto práv

príslušníkmi ozbrojených síl, polície a úradníkmi štátnej správy.“

Podľa Protokolu č. 4 zo 16. septembra 1963 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznávajúci niektoré práva a slobody iné než tie, ktoré sú už uvedené v dohovore a v prvom dodatkovom protokole k dohovoru

čl. 2 ods. 1, 3 a 4:

1. „každý, kto sa legálne zdržiava na území niektorého štátu, má na tomto území právo slobody pohybu a slobody zvoliť si miesto pobytu.

3. žiadne obmedzenia sa nemôžu uvaliť na výkon týchto práv okrem tých, ktoré ustanovuje zákon a sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, na udržanie verejného poriadku, na predchádzanie zločinnosti, na ochranu zdravia alebo morálky alebo na ochranu práv a slobôd iných.

4. práva uvedené v odseku 1 môžu v určitých oblastiach podliehať obmedzeniam, ktoré sú uložené zákonom a sú v demokratickej spoločnosti odôvodnené verejným záujmom“.

Na podklade citovaných ustanovení Ústavy, Paktu OSN, Charty základných práv Európskej únie a Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je nespochybniteľné, že ak medzinárodné zmluvy o ľudských právach (Paktu OSN, Charta a Dohovor) zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd, majú prednosť pred zákonom (čl. 154c ods. 1 Ústavy SR).

Pakt OSN, Charta a aj Dohovor, ktorými je Slovenská republika viazaná, garantujú právo pokojne a slobodne sa zhromažďovať a slobodne sa pohybovať bez akýchkoľvek obmedzení. Rovnako zo všetkých troch jasne vyplýva, že akékoľvek obmedzenie výkonu práv a slobôd uznaných v Pakte OSN, Charte a Dohovore musí byť ustanovené zákonom (čl. 12 bod 3., čl. 21 Paktu OSN), (čl. 52 bod 1. Charty), (čl. 11 bod 2. Dohovoru, čl. 2 ods. 3, 4 Protokolu č. 4) a môže podliehať len takým obmedzeniam, ktoré stanovuje, resp. ustanovuje zákon.

Uvedené medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná, bez pripustenia výnimiek, jednoznačne určujú, že akékoľvek obmedzenia výkonu základných práv a slobôd, aj práva pokojne sa zhromažďovať a slobody pohybu, je možné len a jedine formou zákona (za splnenia aj ostatných predpokladaných podmienok) a nie normou nižšej právnej sily.

Pakt OSN, Charta a Dohovor, ako medzinárodné zmluvy „nadriadené“ nad naše zákony, ale i Ústava jednoznačne hovoria, že obmedzenia výkonu základných práv a slobôd musia byť vykonané formou zákona.

Ústavnoprávne neobstojí názor že štátny orgán, v tomto prípade vláda svojim uznesením, alebo úradník ním vydanou vyhláškou môže zakázať uplatňovanie jedného zo základných práv, či slobôd len na základe zákona.

Základné práva a slobody požívajú zvýšenú ochranu a musia byť garantované nielen za štandardných podmienok, ale práve a najmä aj vo výnimočných situáciách, kedy je náchylnosť zo strany štátnych orgánov ich porušovania zvýšená. Vyjadrené platí aj počas vyhláseného núdzového stavu na území Slovenskej republiky.

Uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 808 z 31. decembra 2020, resp. vyhláška č. 77 Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky z 31. decembra 2020 nie sú realizované spôsobom súladným s Ústavou Slovenskej republiky, Paktom OSN, Chartou základných práv Európskej únie a ani Európskym dohovorem o ochrane ľudských práv a základných slobôd, lebo nešlo o zákon.

Argument, že zákazy určené uznesením vlády, resp. vyhláškou úradníka vyhlásené na základe ústavného zákona, je v tejto spojitosti právne irelevantný.

Ústava dovoľuje vy(ob)medzovať základné práva a slobody iba zákonom (čl. 13 ods. 2). Takú právomoc Ústava zveruje iba zákonodarnej moci. Nepriznáva ju dokonca ani výkonnej moci.

Bez najmenších pochybností treba uviesť, že nielen uznesením vlády, ale ani vyhláškou akéhokoľvek úradu (ktorý navyše nie je ani ústredným orgánom štátnej správy, ako napríklad aj Úrad verejného zdravotníctva) nemožno obmedzovať/zakazovať uplatňovanie základných ľudských práv a slobôd garantovaných občanom a obyvateľom nielen Ústavou Slovenskej republiky, ale aj medzinárodnými

zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná a majú prednosť pred našimi zákonmi.

Ústava platí aj za núdzového stavu, podľa ktorej aj sloboda pohybu a pobytu i zhromažďovania sa, môže byť obmedzená len zákonom prijatým a schváleným riadnym legislatívnym procesom v parlamente, ktorý má 150 poslancov a nie uznesením vlády a už vôbec nie vyhláškou Úradu verejného zdravotníctva, kde práve pri absencii riadneho legislatívneho procesu sa ľahko sprítomní zjavne svojvôľa u jedného človeka (Mikas), alebo iba u 16 členov (vláda).

Základom riadenia ľudskej spoločnosti prostredníctvom práva nie je svojvôľa.

Nerešpektovanie zverenej právomoci a svojvôľa je zvláštnosťou fungovania Slovenskej republiky pod vládou vedenou Matovičom v boji s koronavírusom.

Z titulu nespochybniteľnosti uvedených konštatácii pripájam i právnu analýzu renomovaného ústavného právnika, bývalého sudcu Ústavného sudcu Doc. Drgonca o nulitných aktov a neústavných postupov Matoviča a Mikasa.

<https://zemavek.sk/co-dal-a-vzal-rok-2020-pravnemu-statu-na-slovensku/>

Uznesenie vlády č. 75/2021 o schválení aktualizácie Alert systému pre monitorovanie vývoja pandémie a prijímanie opatrení proti SARS-CoV-2 z 2. februára 2021 nie je právnym dokumentom, ktorý by ukladal povinnosti fyzickým, resp. právnickým osobám.

<https://domov.sme.sk/c/22588483/covid-automat-ako-budu-fungovat-skoly-otazky-a-odpovede.html>

Minister školstva a Gröhling a riaditeľ školy YZX svojvoľným konaním spočívajúcim v hrubom psychickom nátlaku na nás rodičov podmieňujúcim prezenčné vzdelávanie nášho dieťaťa nosením rúška a rodiča i negatívnym testom PCR, alebo AG testom na prítomnosť vírusu COVID-19 od 8. februára 2021, spáchali minimálne trestné činy hore citované.

Orgány činné v trestnom konaní za účelom zistenia skutkového stavu majú povinnosť postupovať v súlade s § 2 ods. 10 Trestného poriadku a v zmysle § 197 ods. 3 a § 198 ods. 1 Trestného poriadku, ma informovať.

Dôkazy:

1) Oznámenie na portáli „edupage školy

2) <https://www.minedu.sk/navrat-do-skol-2021-aktualizovany-k-8-2-2021/>

Ministerstvo školstva zverejnilo na svojej stránke manuál pre školy a škôlky s názvom Návrat do škôl 2021. Dokument je určený predovšetkým zriaďovateľom a riaditeľom základných a stredných škôl a školských zariadení. Ministerstvo však upozorňuje, že manuál bude aktualizovať podľa uznesenia vlády a vyhlášky hlavného hygienika.“

(podpis)

Autor: JUDr. Štefan Harabin

Zdroj: JUDr. Štefan Harabin, facebook, 6.2.2021